मीत्येतस्माद्वचसो विवृहन्ति वाऽएते यज्ञं क्षणवन्ति ये मध्ये यज्ञस्य पाकयज्ञियये-
डया चरन्ति ब्रह्मा वाऽऋत्विजां भिषक्तमस्तद्ब्रह्मा संदधाति न ह संदध्याद्यद्वावद्य-
मान आसीत तस्माद्वाचंयम एव स्यात् ॥ ११ ॥ स यदि पुरा मानुषीं वाचं व्या-
हरेत् । तत्रो वैष्णवीमृचं वा यजुर्वा जपेद्यज्ञो वै विष्णुस्तद्यज्ञं पुनरारभते तस्यो
हैषा प्रायश्चित्तिः ॥ २० ॥ स यत्राह ब्रह्मन्प्रस्थास्यामीति तद्ब्रह्मा जपत्येतं ते देव
सवितर्यज्ञं प्राहुरिति तत्सवितारं प्रसवायोपधावति स हि देवानां प्रसविता बृ-
हस्पतये ब्रह्मणऽइति बृहस्पतिर्वै देवानां ब्रह्मा तद्य एव देवानां ब्रह्मा तस्मा
ऽएवैतत्प्राह तस्मादाह बृहस्पतये ब्रह्मणऽइति तेन यज्ञमव तेन यज्ञपतिं तेन
मामवेति नात्र तिरोहितमिवास्ति ॥ २१ ॥ मनो जूतिर्जुषतामाज्यस्येति । मनसा
वाऽइदꣳ सर्वमाप्तं तन्मनसैवैतत्सर्वमाप्नोति बृहस्पतिर्यज्ञमिमं तनोत्वरिष्टं यज्ञꣳ
समिमं दधात्विति यद्विवृहं तत्संदधाति विश्वे देवास इह मादयन्तामिति सर्वं वै
विश्वे देवाः सर्वेणैवैतत्संदधाति स यदि कामयेत ब्रूयात्प्रतिष्ठेति यद्यु कामयेतापि
नाद्रियेत ॥ २२ ॥ ब्राह्मणम् ॥ २. [७. ४.] ॥ अध्यायः ॥ ७ ॥ ॥

मनवे ह वै प्रातः । अवनेग्यमुदकमाजह्रुर्यथेदं पाणिभ्यामवनेजनायाहरन्त्येवं
तस्यावनेनिजानस्य मत्स्यः पाणीऽआपेदे ॥ १ ॥ स ह्यस्मै वाचमुवाद । बिभृहि
मा पारयिष्यामि त्वेति कस्मान्मा पारयिष्यसीत्यौघ इमाः सर्वाः प्रजा निर्वोढा त-
तस्त्वा पारयितास्मीति कथं ते भृतिरिति ॥ २ ॥ स होवाच । यावद्वै क्षुल्लका भ-
वामो बह्वी वै नस्तावन्नाष्ट्रा भवत्युत मत्स्य एव मत्स्यं गिलति कुम्भ्यां माग्रे
बिभरासि स यदा तामतिवर्धाऽअथ कर्षूं खात्वा तस्यां मा बिभरासि स यदा ता-
मतिवर्धाऽअथ मा समुद्रमभ्यवहरासि तर्हि वाऽअतिनाष्ट्रो भवितास्मीति ॥ ३ ॥
शश्वद्ध कष आस । स हि ज्येष्ठं वर्धतेऽथेतिथीꣳ समां तदौघ आगन्ता तन्मा ना-
वमुपकल्प्योपासासै स औघऽउत्थिते नावमापद्यासै ततस्त्वा पारयितास्मीति ॥ ४ ॥